

Arrest

nr. 73 844 van 24 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 9 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN ELST en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A.Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Ijaw afkomst. U werd geboren op 22 juni 1984 in Port Harcourt. U bent een overtuigd christen en uw vader (D.L.W.) is sinds 1988 priester in de Faith Tabernacle Congregation kerk in Port Harcourt. U heeft 4 broers (Emmanuel, Joshua, Charles, Gospel) en 3 zussen (Kate, Glory, Bethel). Jullie woonden met het hele gezin in de Faith Tabernacle Congregation kerk in Port Harcourt sinds 1991. In 2001 was er een gevecht in het geboortedorp van uw familie (R.-O.), dat vlakbij Port Harcourt ligt. Tijdens dit gevecht stierf uw oom (D.O.). Hij was de plaatselijke chieft priester. Het ambt van chieft priester is erfelijk en wordt doorgegeven binnen de familie Dibia. Uw oom had echter geen zonen en uw vader was zijn enige broer. Daarom was het aan uw vader (D.L.W.) of 1 van zijn vier zonen om het ambt over te nemen. Wegens zijn sterk

religieus geloof weigerde uw vader. Hij vroeg ook de taak van chieft priest door te geven aan een andere familie in het dorp. Dit was een taboe en sindsdien werd jullie familie uitgesloten door de gemeenschap. Uw vader, u en uw 3 broers kregen 7 jaar bedenktime. Als jullie daarna nog weigerden zouden jullie geofferd worden aan de goden. Uw broer Emmanuel probeerde hierover te onderhandelen in 2006, maar dit lukte niet. In 2007 ging hij terug naar (R.-O.) en zei dat jullie familie de taak van chieft priest niet wilde opnemen. De mensen uit de gemeenschap werden furieus en offerden hem aan de goden. Uw ouders besloten toen te vluchten naar het dorp Buguma in de Niger delta. Uw 3 zussen vertrokken op dat moment. U weet niet waar ze nu zijn. In 2007 verloor u uw werk in Port Harcourt. U ging mee met uw ouders naar Buguma, maar uw 3 broers bleven in Port Harcourt, in Oroakwo village. Uw vader kreeg daarna een verlamming doordat de mensen uit (R.-O.) spirituele krachten op hem uitoefenden. U bleef al die time bij uw ouders, maar ging uw broers in Port Harcourt in de weekends steevast bezoeken. Uw broer Joshua vluchtte weg naar de Verenigde Staten in 2010. Eind december 2010 doken Gospel en Charles onder. U weet niet waar ze nu zijn. Intussen vroeg de jeugd van Buguma u of u wilde deelnemen aan criminele activiteiten zoals het illegaal aftappen van olie. Omdat u dit weigerde dreigden ze u over te leveren aan de gemeenschap uit Rumuokani. Toen beslisten uw ouders dat u moest vertrekken. Met de hulp van een vrouw uit de kerk nam u eind april 2011 de bus naar Senegal. Daar verbleef u 3 weken. Op 2 juni 2011 verliet u Senegal per vliegtuig. U kwam aan in Madrid. U verloor daar uw rugzak met uw paspoort en kerkboeken. U bleef ernaar zoeken en leefde voor 12 dagen op straat. Daarna nam u de trein naar Brussel waar u op 15 juni 2011 aankwam. Op 17 juni 2011 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: een geboorte-attest, een doopcertificaat, een certificaat van uw afkomst, uw rijbewijs, een leeftijdsverklaring, uw middelbare schoolrapport, een brief van uw vader, een e-mail van uw vriend (P.J.), foto's van uw ouders en uw gezin, meerdere doktersvoorschriften waarin uw psychische toestand besproken wordt en waarin medicatie voorgeschreven wordt en tenslotte een getuigenis van een psycholoog.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. Er dient immers te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er kan worden vastgesteld dat de door u aangehaalde bedreigingen door de gemeenschap van Rumuokani-Ogbankiri onvoldoende ernstig zijn om te kunnen spreken over een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Eerst en vooral heeft u zo goed als niets gedaan om uw lot te ontlopen om uw oom (D.O.) op te volgen als chieft priest. Zo geeft u aan dat u altijd geweten hebt dat uw vader of één van zijn zonen uw oom (D.O.) ooit zou moeten opvolgen als chieft priest (gehoor CGVS, p.11,12). U verklaart dat u een overtuigd christen bent en dat u geen chieft priest wilde worden omdat ze allerlei slechte dingen doen en omdat men geen 2 meesters kan dienen (gehoor CGVS, p.13). Op de vraag waarom jullie gezin dan nooit vertrokken is uit [de regio rond] Rumuokani-Ogbankiri antwoordt u dat uw vader pastoor was in de kerk en dit engagement niet wilde opgeven (gehoor CGVS, p.12). Het is ook vreemd dat u en uw familie – aldus uw verklaringen – tot op het moment van de dood van uw broer [in 2007] elk weekend naar Rumuokani-Ogbankiri gingen, omdat het binnen de verwachtingen lag dat jullie weigering om uw oom als chieft priest van Rumuokani-Ogbankiri op te volgen in de toekomst voor problemen zou zorgen.

Toen uw oom (D.O.) overleed in 2001 wist u zeker dat uw vader of één van zijn zonen gevraagd zou worden om hem op te volgen (gehoor CGVS, p.10). U kreeg hiervoor nog 7 jaar bedenktime (gehoor CGVS, p.11). U verklaart ook dat u wist dat men uw hele familie zou vermoorden indien jullie na die 7 jaar zouden weigeren om de functie van chieft priest op te nemen (gehoor CGVS, p.14). Het is dan ook bijzonder vreemd dat u en uw familie tot 2007 elk weekend naar het dorp bleven gaan en in de regio van Rumuokani-Ogbankiri bleven wonen. U verklaart hierover dat uw vader zijn plichten had in de kerk, dat jullie niet wisten waar te gaan, dat jullie niet helemaal opnieuw wilden beginnen en een sterke band hadden met de stad (gehoor CGVS, p.12). Deze verklaring is allerm minst overtuigend. Van iemand die weet dat hij vermoord zal worden als hij de taak van chieft priest niet opneemt en hier bovendien nog 7 jaar bedenktime voor krijgt, zou toch op zijn minst verwacht mogen worden dat hij in die periode van 7 jaar zijn kans grijpt om de regio te verlaten en zo zijn leven te redden. Het feit dat u dit niet deed, doet ernstig afbreuk aan de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging.

U verklaart dat uw broer Emmanuel in 2007 vermoord werd door de mensen uit de gemeenschap van Rumuokani-Ogbankiri (gehoor CGVS, p.10). Er dient opgemerkt te worden dat het – in het licht van de hiervoor geschetste doodsb bedreigingen aan het adres van uw familieleden ten gevolge van jullie weigering om een opvolger te leveren voor de chieft priest van Rumuokani-Ogbankiri – weinig

doorleefd overkomt dat uw broer zich in 2007 naar het dorp Rumuokani-Ogbankiri zou hebben begeven. Voorts slaagt u er ook niet in om namen te noemen van uw vermeende vervolgers uit de gemeenschap van Rumuokani-Ogbankiri. U verklaart de hele gemeenschap van Rumuokani-Ogbankiri te vrezen. Op de vraag of u echt geen enkele naam kan geven zegt u dat het een algemene bedreiging is, van de hele gemeenschap (gehoor CGVS, p.11). Het feit dat u geen enkele van uw vermeende vervolgers met naam kan benoemen en u klaarblijkelijk ook nooit pogingen ondernomen hebt om deze namen te achterhalen, doet verder afbreuk aan de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging.

U stelt dat u en uw ouders in 2007 naar Buguma vluchtten. Uw 3 andere broers verbleven al die tijd in Oroakwo village in Port Harcourt. U verbleef in de week bij uw ouders en ging in de weekends uw broers bezoeken (gehoor CGVS, p.6,14,15). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd is aan het dossier, blijkt dat Buguma in vogelvlucht op ongeveer 10 kilometer en via de autoweg op ongeveer 28 kilometer ligt van Rumuokani-Ogbankiri. Oroakwo village ligt in vogelvlucht op 8 kilometer en via de autoweg op 33 kilometer van Rumuokani-Ogbankiri. Tijdens de autorit van Buguma naar Oroakwo village (en omgekeerd), die u elke weekend 2 keer aflegde en volgens uw verklaringen een uur duurt, diende u telkens tot op 8 kilometer van Rumuokani-Ogbankiri te passeren. Meer nog, u moest er telkens de enige afslag naar Rumuokani-Ogbankiri te passeren. Het gegeven dat u, uw ouders en uw broers op dergelijke geringe afstand zouden gaan wonen van uw vermeende vervolgers uit Rumuokani doet opnieuw afbreuk aan de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging.

Op de vraag waarom u niet verder ging wonen antwoordt u dat er geen andere plaats was om heen te gaan (gehoor CGVS, p.14). U weet dit echter niet hard te maken want u verklaart enkel dat uw vader alleen in Buguma een schuilplaats kon vinden en dat hij te oud was om te verhuizen (gehoor CGVS, p.14) wat weinig overtuigend overkomt, want iemand die vreest voor zijn leven zou toch de moeite kunnen nemen om verder dan 10 kilometer van zijn vervolgers te gaan wonen. In de periode 2007 tot 2011 hebt u persoonlijk nooit enige problemen ondervonden met uw vermeende vervolgers. U verklaart hierover dat dit komt door uw sterk geloof. U bad veel en het is door de hulp van God dat u beschermd werd (gehoor CGVS, p.11). Het feit dat u van 2007 tot 2011 nooit problemen ondervond in Buguma en u klaarblijkelijk ook beschermd werd door te bidden tot God toont opnieuw aan dat de door u voorgehouden vrees voor vervolging in uw herkomstland ernstig te relativiseren valt.

Daarenboven legt u ongeloofwaardige verklaringen af betreffende de aanleiding van uw vertrek uit Nigeria. U verklaart dat de plaatselijke jeugd van Buguma dreigde u uit te leveren aan de gemeenschap van Rumuokani-Ogbankiri omdat u weigerde mee te werken aan hun criminele activiteiten (gehoor CGVS, p.10). Op de vraag of u namen kent van deze jeugd van Buguma antwoordde u dat ze met veel zijn, dat ze geen vrienden zijn en dat u hen enkel groette (gehoor CGVS, p.16). Op de vraag hoe deze plaatselijke jongeren dan wel wisten van uw problemen met de dorpelingen van Rumuokani antwoordde u dat u aan hen had uitgelegd wat de reden was dat u zich kwam verbergen in Buguma (gehoor CGVS, p.15). Dit komt weinig geloofwaardig over. U verklaarde immers dat u zich in Buguma verborg voor de mensen uit Rumuokani en dat u zelfs een bij de overheid aangevraagde 'leeftijdsverklaring' op het adres van uw advocaat liet toekomen uit vrees dat mensen de brief zouden onderscheppen en zo uw adres zouden achterhalen (gehoor CGVS, p.16). Dat u dergelijke inspanningen levert om uw schuilplaats geheim te houden, maar daarnaast wel aan de plaatselijke jeugd, waarvan u zelf verklaart ze niet goed te kennen, zomaar te kennen geeft waarom u naar Buguma gekomen bent om u daar te verbergen, komt dan ook niet geloofwaardig over.

Bovendien kan worden vastgesteld dat de door u ingeroepen feiten plaatselijk van aard zijn. Immers, u vreest de bevolking van Rumuokani-Ogbankiri en verklaart dat daardoor uw leven in gevaar is. Er zijn dan ook geen aanwijzingen dat u zich niet elders in Nigeria zou kunnen vestigen. U verklaart dat ze u overal in Afrika zouden vinden met behulp van voodoo (gehoor CGVS, p.16). Deze verklaring is echter tegenstrijdig met het feit dat u van 2007 tot 2011 zonder problemen kon leven in Buguma. Bovendien zijn de voodookrachten waarover u het heeft gestoeld op bijgeloof en zodanig niet objectief te toetsen.

Er kan uit hetgeen voorafgaat dan ook niet besloten worden dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: uw geboorte-attest, doopcertificaat, certificaat van uw afkomst, rijbewijs, leeftijdsverklaring, middelbare schoolrapport en foto's van uw ouders en uw gezin geven persoonlijke informatie en informatie over uw opleiding, uw identiteit en uw nationaliteit, waaraan hier niet meteen getwijfeld wordt. De brief van uw vader is een persoonlijke brief die weinig objectieve bewijswaarde heeft en bijgevolg geen nieuw licht werpt op uw asielrelaas.

In de door u neergelegde e-mail legt Promise Johnson uit dat op 15 juli 2011 mannen naar zijn huis kwamen en naar u op zoek waren. Toen u er niet bleek te zijn werd Promise Johnson zwaar toegetakeld. Promise Johnson vraagt zich verder af of alles goed gaat met u en of u een teken van leven kan geven. U verklaarde tijdens het gehoor dat u via uw broer Joshua, die in de Verenigde

Staten woont, vernam dat Promise Johnson inmiddels overleden is (gehoor CGVS, p.9). Eerst en vooral moet vermeld worden dat deze e-mail naar u werd toegestuurd door een vriend, die er belang bij heeft om u te helpen. Deze e-mail is dus geen objectieve bron, wat de bewijswaarde van dit document serieus relativeert. Verder is het ook weinig plausibel dat u van 2007 tot 2011 steeds zonder problemen in Buguma kon leven, maar dat er op 15 juli 2011 plots mannen naar het huis van uw vriend zouden komen om u te zoeken. Er kan dan ook besloten worden dat de door u neergelegde e-mail geen nieuw licht werpt op uw asielrelaas.

De verschillende doktersvoorschriften van dokter Moonsens Alessandra geven aan dat u ten gevolge van het overlijden van uw broer en een vriend blijf geeft van een psychisch lijden dat zich onder andere uit in slaapproblemen. Er worden ook geneesmiddelen voorgeschreven door de dokter. De verklaring van Dupuis Julien, de psycholoog van het opvangcentrum Samu Social waar u momenteel verblijft, stelt dat jullie elkaar verschillende keren ontmoet hebben en dat hij bij u een groot psychisch lijden heeft vastgesteld ten gevolge van het overlijden van uw broer en een vriend. Dit psychische lijden uit zich in slaapproblemen, angsten en herbeleving van de feiten. De psycholoog vindt het aangewezen dat u verder wordt opgevolgd en maakt uit uw verklaringen op dat het niet aangewezen lijkt dat u naar Nigeria terug zou keren. Dat u psychisch zou lijden ten gevolge van het overlijden van uw broer en uw vriend en daar ernstige hinder door zou ondervinden, wordt hier niet meteen in twijfel getrokken. De arts of psycholoog kan zich echter niet uitspreken over de omstandigheden waarin uw broer en vriend omkwamen, omdat zij zich enkel kunnen baseren op uw verklaringen hieromtrent. Vermits uit het voorgaande blijkt dat u niet kon overtuigen dat u daadwerkelijk door de gemeenschap van Rumuokani-Ogbankiri zou worden vervolgd, en dat uw broer ter gelegenheid van een bezoek aan Rumuokani-Ogbankiri werd vermoord, brengt deze informatie over uw psychische toestand geen verandering in de hierboven gemaakte vaststellingen. U beschikt over de mogelijkheid om met de door u aangehaalde medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. U legde tot slot geen documenten voor waaruit uw reisweg moet blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; alsmede wordt een manifeste beoordelingsfout ingeroepen en de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker voert aan dat een terugkeer naar Nigeria een schending zou inhouden van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker wijst op de bedreigingen die hij en zijn gezin hebben ontvangen en dat een broer werd vermoord.

Hij heeft weergegeven dat het onmogelijk is om aan ander werk te geraken, dat er geen bescherming is van de politie en de gezondheidszorg voor hun niet geldt. Ten aanzien van deze argumenten bevat de beslissing geen antwoord.

Aangezien het een familiaal gebeuren is, zal de gemeenschap er blijven op hameren dat de familie D. 'chief priester' moet blijven en blijven ze hen bedreigen met de dood.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le*

statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (verder: EHRM) bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar de bedreigingen die hij en zijn familie ontvingen omwille van de weigering door de familie om 'chief priest' te worden. Te dezen dient echter opgemerkt te worden dat de bestreden beslissing op omstandige wijze uitwerkt waarom verzoekers vrees omwille van de aangevoerde bedreigingen niet aannemelijk is. De bestreden beslissing oordeelt op basis van verzoekers verklaringen, zoals deze blijken uit het administratief dossier, terecht dat verzoeker (i) nagenoeg niets heeft gedaan om zijn lot te ontlopen, zoals het ontwijken van het dorp waar de problemen zich voordeden (ii) gelet op de periode van zeven jaar bedenktijd, de mogelijkheid had om de regio te verlaten (iii) nooit een poging heeft ondernomen om de namen te achterhalen van zijn vervolgers binnen de lokale gemeenschap (iv) door zijn verhuis naar Buguma niet aantoonde dat hij een poging heeft ondernomen een oplossing voor zijn probleem te zoeken en hij tevens zijn problemen in Buguma niet geloofwaardig maakt (v) omwille van de plaatselijke aard van zijn problemen elders in Nigeria een oplossing kon zoeken (vi) de bijgebrachte documenten zijn asielaanvraag niet kunnen ondersteunen. Aangezien verzoeker zich beperkt tot herhalen van de essentie van zijn relaas, vermag dit niet de terechte motivering in de bestreden beslissing te weerleggen. Een manifeste beoordelingsfout kan niet worden ontwaard in voormelde motivering. Deze motivering wordt dienvolgens door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Waar verzoeker in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus verwijst naar "*de slechte algemene situatie ter plekke en de haat die er bestaat in de regio van Rumuokani-Ogbankiri*" wordt

vastgesteld dat hij deze bewering niet door enig begin van bewijs onderbouwt. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS